

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Przenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następną po 6 ct. Należytość stepłowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370)

Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, handlu i rolnictwa

z 13. maja 1871

dotyczące zastosowania §. 27. lit. c. ustawy o zarazie na bydło z 29. czerwca 1868 Dz. u. p. Nr. 118.

Jeżeli przy zastosowaniu §. 27. lit. c. ustawy o zarazie na bydło z 29. czerwca 1868 Dz. u. p. Nr. 118 wyjątkowo dla okoliczności na szczególne uwzględnienie zasługujących dozwolony zostanie przez polityczną władzę powiatową handel paszą, słomą na podściółkę, bydłem rzeźnym i koniecznym potrzebem bydłem stajennym wewnątrz powiatu graniczącego z innym dotkniętym zarazą lub poza granicami jego, certyfikat ma być wystawiony nie przez naczelnika gminy, lecz przez polityczną władzę powiatową lub przez urzędującą w jej imieniu komisję osobną, przyczem uwidocznione ma być zastosowanie lit. c. §. 7. ustawy.

W tym wypadku zatem klauzula certyfikatu (Dodatek I. do rozporządzenia z 7. sierpnia 1868 Dz. u. p. Nr. 119) tak opiewać powinna:

„Poświadczają się, że wyszczególnione powyżej bydło stosownie do §. 27. lit. c. ustawy o zarazy bydłowej wyjątkowo jako bydło rzeźne na targ prowadzone pochodzi z miejsca graniczącego z powiatem dotkniętym zarazą ale wolnego od zarazy, i że jest zdrowym.“

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu, w którym ogłoszone zostało.

Schaeffle mp.

Hohenwart mp.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 20. maja.

W numerze 113. „Gazety Lwowskiej“ z dnia 17. b. m. wezwaliśmy „Gazetę narodową“, ażeby podała bliższe fakta na udowodnienie zarzutów uczynionych Namiestnictwu z powodu nieumieszczenia kwieszkowanych urzędników politycznych. Dziś daje „Gaz. nar.“ odpowiedź utrzymując, jakoby dotąd tylko jednego i to tak zwanego „swojego“ uwzględniono, — t. j. męża bratanicy p. M.

Jak dalece mieliśmy słusność twierdząc, że „Gaz. nar.“ w tym względzie zupełnie fałszywie jest poinformowaną, dowodzi właśnie co przytoczony fakt, gdyż pomieniona osoba nie w czasie teraźniejszego przewidywania, lecz jeszcze 4. grudnia 1867 została uwzględniona. Przytem wyraźnie oświadczymy, iż podnosząc ten fakt rzeczywisty dalecy jesteśmy od wydawania jakiegokolwiek sądu z powodu tej nominacji; albowiem jedynym celem naszym jest wykazać nieprawdziwość podania „Gazety narodowej“. Równie też stanowczo możemy oświadczyc, że i dalsze twierdzenia „Gazety narodowej“ co do mniemanych oświadczeń rządu krajowego w obec ministerstwa najmniejszej nie ma podstawy.

Z tego wszystkiego wynika, że jakeśmy to już wielokrotnie naszymi sprostowaniami mieli sposobność skonstatować, „Gazeta narodowa“ dla osiągnięcia swoich tendencyjnych zamiarów w środkach nieprzebiegła, a nawet gły jej to dogodnie i fałszem się posługuje.

Pod napisem „Reminiscencya parlamentarna“ zawiera „Prager Abendblatt“ następujący uwagi godny artykuł: „Tydzień upłynął od pierwszego posiedzenia komisji konstytucyjnej, na którym wzięto pod obrady przedłożenie rządowe dotyczące Galicji. Wśród dyskusji jeneralnej nad tem przedłożeniem postawił według wiarogodnego sprawozdania „Reichsraths-Correspondenz“ następujące pytanie: „Czy rząd jest skłonny udzielić innym krajom takie koncesye, jakie w powyższem przedłożeniu Galicji udzielił zamierza?“ Na to odpowiedział J. Exc. hr. Hohenwart temi słowy: „Dotąd tylko Galicja wyraziła swoje żądania w rezolucji; tyle tylko zatem odpowiedzieć można na to

pytanie, że nie wszystkim krajom nadane być mogą równe koncesye. Jednemu krajowi udzieliłoby można większe a innemu mniejsze koncesye. Czesi wyrazili swoje życzenia. Gdyby Czesi zadowolili się tem, co rząd w przedłożeniu swoim Galicji udzielił zamierza, to rząd już dzisiaj nie wahałby się oświadczyć, że skłonny jest nadać Czechom takie same koncesye.

„Wrażenie, jakie te słowa wywołały — pisze „N. f. Presse“ z 11. b. m. — było okropne. Nastąpiło wzburzenie pomiędzy wiernokonstytucyjnymi deputowanymi. Wołano o zamknięcie posiedzenia, gdyż nikt nie czuł się zdolnym do prowadzenia spokojnej dyskusji. Dlaczego zapisujemy te słowa z taką dokładnością? Powód jest następujący: Przeglądając naszą historję parlamentarną znaleźliśmy w wiarogodnej zawsze „Reichsraths-Correspondenz“ sprawozdanie o odbytem dnia 15. lutego 1870 r. posiedzeniu komisji, do której odesłano wniesioną wówczas przez deputowanego Grocholskiego rezolucję sejmku galicyjskiego. Na tem posiedzeniu komisji nazwanej rezolucyjną złożył deput. dr. Kuranda szereg oświadczeń, z których jedną część „Reichsraths-Correspondenz“ a za nią wszystkie austriackie dzienniki w następujących słowach streściły: „Mowca (Kuranda) ma szczery zamiar o ile możliwości zadość uczynić życzeniom galicyjskim, ale pamięta dobrze o tem, że koncesye udzielone dzisiaj Galicji musiałyby w przyszłości przyznać wprawdzie nie wszystkim sejmom, lecz królestwu czeskiemu. Można mieć różnorodne zdanie o stosunkach stronictw czeskich, ale rzeczą jest niezawodną, że w Czechach mieszka inteligentna, pracowita i opodatkowana ludność, której nie można odmówić tego, co Galicji przyznanem zostanie.“

„Tak przemawiał 15. lutego 1870 deputowany dr. Ignacy Kuranda, wówczas i dzisiaj jeden z wybitniejszych członków lewicy, a nikt nie sprzeciwił mu się w komisji. W sprawozdaniu z tego posiedzenia nie znajdujemy ani wzmianki o „okropnem wrażeniu“ albo o „bardzo wielkiem rozdrażnieniu wiernokonstytucyjnych deputowanych“, chociaż dzisiejsze oświadczenie Jego Exc. hr. Hohenwarta najzupełniej zgadza się z ówczesnem oświadczeniem dr. Kurandy. Wówczas prowadzono dalej dyskusję całkiem spokojnie, a dzisiaj „wołano o zamknięcie posiedzenia, gdyż nikt nie czuł się zdolnym do prowadzenia spokojnej dyskusji.“ Niepotrzebnym wcale jest komentarz do tej reminiscencyi parlamentarnej. Jest ona bowiem aż nadto wymowną i tłumaczy nam niejeden nadzwyczajne zjawisko, jakie spostrzegamy w naszym dzisiejszem życiu parlamentarnem. Rzadki zbieg okoliczności zrzucił, że właśnie dr. Kuranda na ostatniem posiedzeniu komisji konstytucyjnej wspominał o zdaniu jednego znakomitego cudzoziemca, który twierdził, że „w Austrii każdy powinien być mężem stanu.“ Przyjmujemy to oświadczenie, ale pozwalamy sobie zwrócić uwagę dr. Kurandy na dwa ważne przymioty męża stanu. Są niemi: polityczna konsekwencya, a przedewszystkiem — dobra pamięć!

Wiedeń. Oba podkomitety komisji konstytucyjnej, z których jeden otrzymał do załatwienia sprawę bezpośrednich wyborów i przedłożenie rządowe o Galicji a drugi sprawę adresu, rozpoczęły swoje czynności 17. b. m. Pierwszy z tych dwóch podkomitetów stara się przyprowadzić do skutku porozumienie pomiędzy stronictwem konstytucyjnym a Polakami dla równoczesnego załatwienia obu spraw powyżej wymienionych w jednej ustawie. Podkomitet adresowy zgodzić się musi najpierw na treść adresu. Dyskusya w izbie deputowanych nad projektem adresu rozpoczęłaby się dopiero po zielonych świątkach.

— Na ostatniem posiedzeniu izby deputowanych ministerstwo przedłożyło projekt do ustawy względem

udziału królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych w gwarancji pożyczki w sumie 13.500 funtów szterlingów, którą zaciągnąć ma europejska komisya Dunaju dla opędzenia kosztów uregulowania ujścia Suliny.

Drugi projekt do ustawy dotyczy komisji mających zająć się przeprowadzeniem ustawy o podatku gruntowym. Projekt ten tak opiewa:

§. 1. Jeżeli przewidziane w ustawie z 24. maja 1869 (Dz. u. p. nr. 88) o uregulowaniu podatku gruntowego wybory członków i zastępców komisji powołanych do przeprowadzenia tej ustawy dla jakiegokolwiek przyczyny nie zostały skutecznie przez uprawnione do wyboru ciała reprezentacyjne, najwyżej opodatkowanych lub naczelników gmin, natenczas potrzebna do uzupełnienia każdej takiej komisji liczba członków albo zastępców powołaną zostanie przez ministra skarbu z rzędu opodatkowanych.

§. 2. Powołani przez ministra skarbu członkowie a względnie zastępcy mają te same prawa i obowiązki jak członkowie i zastępcy wybrani przez uprawnionych wyborców.

Mandat ich jednakże gaśnie, skoro później uskutecznione zostaną wybory przez ciała reprezentacyjne, najwyżej opodatkowanych lub naczelników gmin a wybrani członkowie i zastępcy wstąpią do komisji.

Berlin. Ponieważ parlamentowi niemieckiemu przedłożone być jeszcze mają nowe trzy projekty do prawa, mianowicie: projekt do prawa o urzędnikach, projekt względem rozdziału kontrybucyi wojennej i cały szereg w związku zostających projektów finansowych, przeto sesya obecna parlamentu przedłuży się prawdopodobnie do połowy czerwca z przerwą kilkodziową podczas Zielonych świątek. Wzmiankowane projekty finansowe dotyczyć będą już to prawa o inwalidach już to wniosków o wynagrodzenie zbombardowanych miast alzackich dziś do Niemiec należących, jak Strassburga, Altbreisachu, Kehlu, i innych, a nadto projekt dotyczący zabranych okrętów. Pod ostatnim względem oddał komisarz rządowy, radca rejencyjny, Jungmann, wczoraj ważne oświadczenie w komisji petycyjnej, że podług postanowienia frankfurckiego pokoju te okręty, które w dniu zatwierdzenia preliminariów pokojowych były wprawdzie zabrane lecz jeszcze nie skazane, zwrócone być mają in natura, podczas kiedy za te okręty, które już skazane zostały, ma być zapłacone wynagrodzenie, o czem odnośny projekt jeszcze w tej sesji parlamentowi zostanie przedłożony.

„Berl. Boers. Courier“ dowiadyuje się, że dzień 3. sierpnia ostatecznie naznaczony został jako termin wnijscia wojsk niemieckich do Berlina, podczas kiedy inne gazety twierdzą, że wnijscie nastąpić ma już w pierwszej połowie miesiąca czerwca i nie ma w niem wziąć udziału cały korpus gwardyi, lecz jedynie części wszystkich niemieckich korpusów, tak że cała armia będzie w niem reprezentowaną.

O znanych już odwiedzinach pp. Juliusza Favre i Pouyer-Quertier obozu jeńców francuskich w Moguncyi dodać jeszcze należy, że ministrowie ci zwiedzili obóz dokładnie. Wiele zażaleń odrzucił pan Favre jako nieuzasadnione; pod względem położenia jeńców, ich żywienia i traktowania orzekł minister całkowite swe uznanie. Na uzupełnienie uekwipowania pozostawił pewną kwotę pieniędzy. Na wyrównanie zaległego żołdu zaasygnował potrzebną sumę na Frankfurt. Dziesięć tysięcy przeznaczonych do Algieru ma niezwłocznie wyruszyć. Wstęp atoli do oddziałów przeznaczonych tam pozostawiony jest jeńcom. W skutek rozkazów, które dnia 13. maja do Moguncyi nadeszły, rozpoczął się natychmiast wyjazd francuskich jeńców w transportach po 1500 ludzi; pierwszy pociąg odszedł jeszcze tego samego wieczora, do nazajutrz miało już być wysłanych 7 do 8 tysięcy ludzi, tak że w przeciągu 3 do 4 dni całkowity tamtejszy obóz miał być zwinętym Obozu magdeburgskiego oczekiwano w przejeździe dnia 14. b. m.

— „Schl. Ztg.“ donosi, iż niektóre korpusy armii niemieckiej otrzymały rozkaz, by wracały do Niemiec. Dotąd nikt z pewnością nie wie, które to korpusy otrzymały powyższy rozkaz. Niektórzy otrzymują, iż mają to być trzeci i szósty korpus, niektórzy zaś, iż korpus bawarski i korpus gwardyi. Dalej wnosi tenże dziennik, iż od 15. maja wraca w skutek zarządzenia ostatecznego

(1137) **Kundmachung.**

Nr. 4430. Von Seite des k. k. Kreis- als Handelsgerichts in Tarnopol wird mit Bezug auf die hiergerichtliche Kundmachung vom 28. December 1870 Z. 13923 bekannt gegeben, daß bei der im Handelsregister für Einzel-firmen eingetragenen Firma: Gustav Graf Blücher'sche Fabrik in und bei Uście biskupie das Erlöschen der dem Cajetan Sikowski erteilten Vollmacht und den Umständen, daß von nun an Hr. Ludwig Urbanik als Handlungsbevollmächtigter mit dem Rechte der Leitung und der gerichtlichen und außergerichtlichen Vertretung der Buderfabrik bei Uście biskupie mit Ausnahme der Eingehung von Wechselverbindlichkeiten und Aufnahme von Darlehen bestellt worden sei, eingetragen wurde.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Tarnopol, am 19. April 1871.

(1140 1-3) **O g l o s z e n i e.**

L. 7342. Podaje się do powszechnej wiadomości, że p. Lucyan Lipiński nominowany reskryptem wysokiego ministerstwa sprawiedliwości z dnia 29. grudnia 1870 do l. 14611 c. k. notaryuszem w Skawinie przepisana dla notaryusza przysięgę dnia 3. maja 1871 w c. k. sądzie krajowym wyższym w Krakowie wykonał i w skutek tego do objęcia urzędu notaryalnego upoważnionym jest.

Z rady c. k. sądu krajowego wyższego.

Kraków, dnia 9. maja 1871.

(1143 1-3) **E d y k t.**

L. 1957. C. k. sąd powiatowy w Ulanowie niniejszem obwieszcza, iż przedsięwzięcie przymusową sprzedaż publiczną gospodarstwa w Klyzowie pod Nr. k. 15 istniejącego, do masy spadkowej Horbeja czyli Norberta Szota, należącego ciała tabularnego nie stanowiącego, na 187 zł. w. a. oszacowanego, na zaspokojenie wierzytelności Józefa Karpfa w kwocie 100 zł. w. a. z przyn. w dwóch terminach, a mianowicie dnia 15. czerwca i dnia 26. czerwca r. b., zawsze o 10tej godzinie przed południem.

W pierwszym terminie gospodarstwo pomienione tylko powyżej albo przynajmniej za cenę szacunkową, w drugim zaś i poniżej ceny szacunkowej sprzedanem zostanie.

Wadyum wynosi 18 zł. 70 kr. w. a. Akta opisanie i oszacowania, tudzież resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.

Z c. k. Sądu powiatowego

Ulanów, dnia 15. kwietnia 1871.

(1145 1-3) **E d y k t.**

L. 4248. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski nieobecny Teodorowi Mrozowskiemu i Piotrowi Horbaczewskiemu, a w razie ich śmierci tychże nieobecny spadkobiercom wiadomo czyni, iż wygotowany duplikat uchwały byłego tutejszego c. k. sądu szlacheckiego z dnia 17. lipca 1847 do l. 7731, mocą której zamianieniu w intabulację przysługującej pp. Teodorowi Mrozowskiemu, Piotrowi Horbaczewskiemu, Antoniemu i Krzysztofowi Czuczawa prenotacyi prawa własności do dóbr Wierzbowiec w stanie czynnym tychże dóbr — miejsca nie dano i tą odmowną uchwałą na odpowiedniemu miejscu zanotowano p. adwokatowi Tutakowi jako powyżej nadmienionym nieobecny osobom ad actum ustanowionemu kuratorowi doręczony został.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Stanisławów dnia 30. marca 1871.

(1146 1-3) **O b w i e s z c z e n i e.**

L. 699. C. k. sąd powiatowy w Stryju oznajmia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomej Alojzyi Czernik, iż przeciw niej wniosli Leon i Anna Kryniccy pozew o wykreślenie prawa najmu ze stanu bier-

nego realności Nr. 253 miasto w Stryju, w załatwieniu którego wyznaczony dzień sądowy na 10go lipca 1871 o godzinie 9tej rano.

Dla pozwanej ustanowił sąd kuratora w osobie tutejszego p. adwokata Dra. Fruchtmanna i wzywa ją, aby kuratorowi udzieliła potrzebną informację lub innego zastępcy wybrała i sądowi oznajmiła, gdyż inaczej skutki zaniedbania sama sobie przypisaćby musiała.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Stryj, dnia 22. lutego 1871.

(1147 1-3) **E d y k t.**

L. 1448. C. k. sąd powiatowy w Budzanowie podaje do wiadomości, że na dniu 7go lipca 1869 Fed Plekan w Nowostawcach z pozostawieniem kodycyłu z dnia 14. listopada 1868 jak też dzieci Tanasa, Iwana, Olekse, Annę i Maryi Plekanów zmarł, gdy miejsce pobytu Anny Plekan niewiadome jest, a zatem się ona wzywa, by w przeciągu roku od dnia dzisiejszego do spadku tego się oświadczyła, gdyż w przeciwnym razie spadek po s. p. Fediu Plekan zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niej kuratorem Tanasem Plekan przeprowadzonym będzie.

Budzanów, dnia 15. maja 1871.

(1148 1-3) **O b w i e s z c z e n i e.**

L. 556. Z c. k. sądu powiatowego w Monasterzyskach podaje się niniejszem do publicznej wiadomości, że na dniu 6go maja 1870 znaleziono we wsi Nowosiółce srebrne monety wynoszące 88 zł. 37 ct. w. a.; wzywa się tedy tychże domniemanego właściciela, aby się z wykazaniem swej własności w przeciągu roku od ostatniego umieszczenia tego ogłoszenia w Gazecie lwowskiej o takowe do sądu tutejszego zgłosił.

Monasterzyska, dnia 4. kwietnia 1871.

(1149 1-3) **K o n k u r s.**

L. 465. Posada radey sądu krajowego przy sądzie obwodowym w Tarnowie jest opróżniona.

Podania o powyższą posadę mają być wniesione w drodze przepisanej w przeciągu dni 14tu.

Z Prezydium c. k. sądu obwodowego,

Tarnów, dnia 17. maja 1871.

(1121 2-3) **G d i f t.**

Nr. 449. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird dem Jacob Perlmann Margulies und dem Chaim Leibe Margulies rüchlichlich deren dem Leben und Wohnorte nach unbefannten Erben mittelst des gegenwärtigen Edictes bekannt gegeben, daß Marcus Margulies gegen Verständigung derselben mit dem Gesuche de praes. 29. April 1870 Zahl 2843 um Intabulirung als Eigenthümer der Hälfte des Gewölbes sub Nr. 12 in Brody hiergerichts eingeschritten ist, und daß in Folge hohen oberlandesgerichtlichen Entscheidung vom 10. Jänner 1871 Z. 84, mittelst welcher der hiergerichtliche abweisliche Bescheid vom 5. Juli 1870 z. Z. 2843 abgeändert wurde, die Intabulation des Marcus Margulies als Eigenthümers der erwähnten Gewölbehälfte gleichzeitig angeordnet wird.

Zur Empfangnahme dieses Bescheides wird für Jacob Perlmann Margulies und Chaim Leib Margulies rüchlichlich für deren dem Leben und Wohnorte nach unbe-

kannten Erben der Herr Advocat Dr. Ornstein als Curator bestellt.

Brody, am 28. April 1871.

(1122 2-3) **G d i f t.**

Nr. 7000. Vom k. k. Bezirksgerichte Kolomyja wird bekannt gemacht, daß im weiteren Executionsszuge des hiergerichtlichen rechtskräftigen Bescheides vom 20. August 1865 Z. 1136 zur Einbringung der von der Stadtgemeinde Kolomyja Namens des Armenarbeitsfonds mit Compromißurtheil vom 18. Juli 1857 wider Franz Baumann erlegten Forderung von 170 fl. 10 kr. öst. W. sammt 4 Pct. seit drei Jahren vom 13. October 1864 zurückgerechnet bis zur wirklichen Zahlung laufenden Zinsen der Gerichtskosten im Betrage von 2 fl. 60 kr. und der gegenwärtigen Executionskosten im Betrage von 12 fl. 77 kr. die executive Feilbietung der laut h. g. Executionss-Protokolles vom 14. October 1861 zu Gunsten des Adam Münich gepfändeten und zu Gunsten der Stadtgemeinde Kolomyja, so wie des Hersch Hirsch supergepfändeten und geschägten keinen Tabularförper bildenden in Kolomyja sub Nr. 577 und 203 Nadwornaer Vorstadt gelegenen Hausrealitäten wider Isaac Baumann, so wie gemäß §§ 6 und 7 der Just. Min. Verordnung vom 19ten September 1860 Nr. 212 gegen die Eheleute Adam und Johanna Tomkiewicz als im Grunde des der executiven Pfändung nachgefolgten Vertrages vom 1ten November 1865 in den Besitz der Realität gemäß der der sub D.) vorgelegten in der hiergerichtlichen Registratur zur Einsicht aufliegenden Bedingungen bewilligt wurde. Zu diesem Ende werden drei Feilbietungstermine, und zwar:

den 22. Juni 1871,

den 12. Juli "

den 3. August "

jedesmal um 11 Uhr Vormittags in dem hierortigen Gerichtsgebäude mit dem Bedeuten festgesetzt, daß im Falle bei keinem der obigen Licitationstermine der Anbot im Schätzungswerte oder darüber erzielt werden sollte, nach Einvernahme der Gläubiger bezüglich der gestatteten erleichterten Bedingungen vierter Termin ausgeschrieben werden wird, bei welcher die feilzubietende Realitäten um welchen wer Preis immer an den Meistbietenden werden hintangegeben den.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kolomyja, am 17. März 1871.

Erkenntnis.

Im Namen Sr. Maj. des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Straßachen als Presbgericht in Wien erkennt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt der in Nr. 12 des in Wien gedruckten, angeblich in Stoderau erscheinenden Journals „Die Opposition“ gebrachten Artikels unter der Ueberschrift: „Die Demokratie und die politischen Zustände in Europa“ und „Die Republik und ihre Chancen“ die Verbrechen nach §. 63 und 65 a. St. G. begründen, daher nach Art. V. des Gesetzes vom 15. October 1868 St. G. Bl. Nr. 142 das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen wird. (1150)

Vom k. k. Landesgerichte in Straßachen.

Wien, am 15. Mai 1871.

Donesienia prywatne.**Kurcze epileptyczne (padaczka)**

leczy listownie specjalny lekarz dla epilepsyi, Dr. O. Killisch w Berlinie, teraz Neuenburgerstrasse Nr. 8. — Już setki wyleczonych zupełnie. (1128 1-40)

Sommer-Saison
1871.

Bad Homburg
bei Frankfurt a. M.

Sommer-Saison
1871.

Die Heilkraft der Quellen Homburgs macht sich mit großem Erfolge in allen Krankheiten geltend, welche durch die gestörten Functionen des Magens und des Unterleibs erzeugt werden, in dem sie einen wohlthätigen Reiz auf diese Organe ausüben, die abdominale Circulation in Thätigkeit setzen, und die Verdauungsfähigkeit regeln; auch in chronischen Leiden der Drüsen des Unterleibs, namentlich der Leber und Milz, bei der Gelbsucht, der Gicht etc., sowie bei allen den mannigfachen Krankheiten, die ihren Ursprung aus erhöhter Reizbarkeit der Nerven herleiten, ist der Gebrauch der Homburger Mineralwasser von durchgreifender Wirkung.

Im Badehause sind, neben den einfachen Süßwasserbädern, sowohl russische Dampfbäder, wie Sool- und Niefelnadelbäder zu haben, mit und ohne Zusatz von Kreuznacher Mutterlauge; desgleichen Kleien-, Schwefel- und Seifenbäder etc., und mit ausgezeichnetem Erfolg gegen chronische Hautleiden werden daselbst auch seit einigen Jahren Bäder mit verseiftem Mineraltheer angewandt.

Molken werden von Schweizer Alpensennen des Cantons Appenzell aus Ziegenmilch durch doppelte Scheidung zubereitet, und in der Frühe an den Mineralquellen, nach Bedarf entweder allein oder in Verbindung mit den verschiedenen Mineralbrunnen verabreicht.

Das großartige Constructionsbaus bleibt das ganze Jahr hindurch geöffnet; es enthält prachtvoll decorirte Räume, einen großen Ball- und Concert-Saal, einen Speise-Saal, einen vortreflich ventilirten Billard-Salon, mehrere geschmackvoll ausgestattete Spielfäle, sowie Kaffee- und Rauchzimmer. Das große Lesekabinet ist dem Publikum unentgeltlich geöffnet und enthält die bedeutendsten deutschen, französischen, englischen, italienischen, russischen, polnischen und holländischen politischen und belletristischen Journale. Der elegante Restaurationssalon, woselbst nach der Karte gespeist wird, führt auf die schöne Asphalt-Terrasse des Sourgartens. Die Restauration ist dem rühmlichst bekannten Hause Chevet aus Paris anvertraut.

Das Kur-Orchester, welches 40 ausgezeichnete Musiker zählt, spielt dreimal des Tags, Morgens an den Quellen, Nachmittags im Musikpavillon des Sourgartens und Abends im großen Ballsaale. — Wie gewohnt gibt die vortrefliche Stalienische Operngesellschaft wöchentlich zwei Vorstellungen; die gefeierte Künstlerin Adelina Patti ist wieder dazu gewonnen, ebenso die berühmte Altistin Madame Trebelli-Bettini.

Bad Homburg befindet sich durch die Vollendung des rheinischen und bayrisch-österreichischen Eisenbahnes im Mittelpuncte Europa's. Man gelangt von Wien in 24 Stunden, von Berlin in 15 Stunden, von Paris in 16 Stunden, von London in 24 Stunden, von Brüssel und Amsterdam in 12 Stunden vermittelt directer Eisenbahn nach Homburg. Achtzehn Züge gehen täglich zwischen Frankfurt und Homburg hin und her, — der letzte um 11 Uhr — und befördern die Fremden in einer halben Stunde; es wird demselben dadurch Gelegenheit geboten Theater, Concerte und sonstige Abend-Unterhaltungen Frankfurts zu besuchen.

(1078 1-6)